

dette Forslag og skal tilføie, at det forekommer mig, at det principale Forslag er at foretrække.

N. Rasmussen: Derfom det var saa, at hele Befolkningen var gennemtrængt af Dverbevisningen om, at Vaccinationen er et stort Gode for Samfundet, uden at der kan paavises nogensomhelst Ulempe ved Indpødning af Kopper, da var det en anden Sag. Men medens det ganske vist er meget vanskeligt at fige Noget imod en i dette Anliggende saa kyndig og erfaren Mand som den høitærede Finantsminister, — hvad der derfor heller ikke kan falde mig ind —, saa maa jeg tillade mig at bede om, at man dog ogsaa vil betragte Sagen fra et noget andet Standpunkt. Naar man sammenligner den nuværende Vaccinationslovgivning med det Forslag, der her foreligger, saa vil det jo sees, at der ifølge dette vil indtræde visse Forandringer og Skærper, og navnlig den, at Vaccinationen for Fremtiden under Straf skal foregaae inden Syvaarsalderen. Men derved er at bemærke, at det ikke kan nægtes, at der i Befolkningen er en meget stor Frygt for, at Kirtelsygdom og andre Sygdomme kunne forplantes ved Vaccinationen. Jeg siger ikke, at denne Frygt er begrundet, men jeg paastaar kun, at den er tilstede og det i en meget vid Udstrækning. Og naar man nu vil paalægge Forældrene, at de for Fremtiden skulle have deres Børn vaccinerede inden Syvaarsalderen, istedetfor at de hidtil have kunnet oppebie Confirmationen, der jo ikke engang behøver at finde Sted med det 14de Aar, men kan opsættes til det 16de Aar, saa hører man jo Forældrene den Tid, som de hidtil have haft til inden Vaccinationen at tagtage, hvorledes Børnets Helbred udvikler sig, og om det virkelig er svagt, inden det bliver vaccineret. Man maa herved lægge Mærke til, at Kirtelsyge godt kan være tilstede hos et Børn, uden synlig at have udviklet sig, naar det endnu kun er 7 Aar gammelt, hvorimod den i Løbet af Aarene nok vil udvikle sig, saa at den bliver synlig. Naar Vaccinationen kan udsættes til et senere Tidspunkt, saa kan man altsaa sikke sig et Bevis

for, at det ikke er Vaccinen, der har befordret Kirtelsygdommen, hvis denne maatte udvikle sig. Jeg tillader mig derimod at troe, at den Forestilling, der nu hos saa Mange er tilstede om, at Vaccination beforder Kirtelsyge, ikke vil blive udryddet, men tvertimod forstærket i en ikke ringe Grad, naar det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, idet der som sagt hos vaccinerede 7 Aars Børn langt lettere vil indfinde sig Kirtelsyge samtidig med eller kort efter Vaccinationen. Jeg veed meget vel, og jeg kan godt erindre fra Forhandlingerne om denne Sag i forrige Samling i Folkethinget, at den høitærede Finantsminister der udtalte, at Sundhedscollegiet og de Lægekyndige ere komne til det Resultat, at Kirtelsyge ikke kan forplantes ved Kopperindpødning. Men, om dette nu end kan være, som det vil, saa er det dog Et, at Videnskabsmændene ere komne til et saadant Resultat, og et Andet at faae Befolkningen til at troe derpaa, og jeg mener, at dette Sidste kun lidet vil opnaaes derved, at der ifølge den foreslaaede Lov vil foregaae den Forandring, at Folk skulle tvinges til at lade Vaccinationen skee ved deres Børns 7de Aar, istedetfor at de tidligere kunde oppebie Fjorten- eller Sertenaars-Alderen. Det er jo iøvrigt vittterligt, at ogsaa andre og navnlig syphilitiske Sygdomme ere blevne forplantede ved Vaccinationen. Jeg vil, med den høitærede Formands Tilladelse, her gribe Leiligheden til at minde om et Tilfælde, som er indtruffet blandt Soldaterne i Alsborg, og ved den samme Leilighed i Forbigaaende spørge den ærede Justitsminister om, hvad der egentlig berettiger til at paabyde en Vaccination af Recluterne. Saavidt mig bekjendt, er det, at vaccinere Recluterne, noget af det Første, som de militaire Autoriteter foretage sig med dem efter deres Indfaldelse. Den Omstændighed, at det er vist og paavist, at de militaire Autoriteter ved et saadant Paabud have gennem deres Læger overført syphilitiske Sygdomme paa Soldater, foranlediger mig imidlertid til at spørge, hvorfra de militaire Autoriteter have en saadan Ret, ifald Lovgivningen da ikke hjemler dem den, Noget, som jeg maa tilstaae ikke er mig bekjendt. Selv om Lov-